

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/74/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114204890
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5114204890.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci navrhovateľa S. O., nar. XX.X.XXXX, bytom H. M. XXXX/XX, právne zastúpeného BUKNA, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Dolný Kubín, Jánoškova 1545, proti odporcovi Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s., so sídlom Žilina, Pri Rajčianke 2927/8, IČO: 36 442 151, o zaplatenie 21.355,95 eur s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 14C/112/2014-51 zo dňa 27. novembra 2014 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** vo výroku o zamietnutí návrhu vo zvyšku a o výroku o náhrade trov prvostupňového konania.

Rozsudok okresného súdu **z o s t á v a n e d o t k n u t ý** vo výroku, ktorým bola uložená odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 3.826 eur spolu s 5,25 % úrokom z omeškania od 23.12.2013 do zaplatenia.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 3.826 eur spolu s 5,25 % úrokom z omeškania ročne z danej sumy od 23.12.2013 do zaplatenia a vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol. Vo vyhovujúcej časti vychádzal zo zhodných vyjadrení účastníkov o pomernom rozsahu nákladov na udržiavanie veci, ktoré navrhovateľ vynaložil ako (výlučný) vlastník, pričom odporca je osobou oprávnenou z vecného bremena vo vzťahu k časti dotknutej nehnuteľnej veci.

V súvislosti s nárokom navrhovateľa na zaplatenie sumy 16.800 eur titulom ušlého zisku okresný súd konštatoval, že nebolo preukázané porušenie povinnosti odporcu, ako jeden z predpokladov vzniku jeho zodpovednosti za škodu. Oznámenie odporcu o tom, že bolo zvažované umiestnenie predmetnej trafostanice mimo výmenníkovej stanice - nehnuteľnosti vo vlastníctve navrhovateľa - nemá žiaden vplyv na oprávnenie odporcu z dôvodu vecného bremena zo zákona užívať dotknutú nehnuteľnosť, resp. jej časť. Zánik tohto vecného bremena (vzniknutého ešte za účinnosti zákona č. 79/1957 Zb.) mohol nastať len rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona, či vznikom takých trvalých zmien, že vec už nemôže slúžiť potrebám oprávnenej osoby alebo výslovným vzdaním sa práva; k čomu však vo vzťahu k dotknutému vecnému bremenu nedošlo. Okresný súd zdôraznil, že pokiaľ nedošlo k zániku trafostanice, hoci odporca (aj) vykonával kroky na jej zrušenie, je navrhovateľ povinný jej existenciu a oprávnenia distribútora rešpektovať. Uvedené znamená (okrem iného) tiež to, že navrhovateľ mohol danú nehnuteľnosť prenajať len v rozsahu zúženom o práva odporcu vyplývajúce z vecného bremena.

Okresný súd neuznal ani nároky navrhovateľa na zaplatenie odporcom pomernej časti z dane z nehnuteľnosti. Ide totiž o povinnosť zaťažujúcu vlastníka, pričom tento má v zmysle daňových predpisov právo žiadať „daňovú úľavu“ vzhľadom na znášanie ťarchy vo verejnom záujme. Navyše, navrhovateľ úhradu dotknutej dane vôbec nepreukázal. Okresný súd podrobne zdôvodnil i svoje procesné rozhodnutie vydané v priebehu konania/pojednávania, ktorým nepripustil zmenu návrhu týkajúcu sa uplatňovania nárokov z titulu nájomného, prípadne z bezdôvodného obohatenia ohľadne výmery 9,6 m².

O trovách konania rozhodol v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že v prevažnej miere úspešnému odporcovi ich náhradu nepriznal, lebo si tento procesný nárok neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote vo výroku o zamietnutí návrhu vo zvyšku odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, že návrhu bude vyhovieť v plnom rozsahu. Naďalej tvrdil, že medzi účastníkmi bola uzavretá dohoda o odstránení trafostanice z „výmeničky“ najneskôr do konca roka 2011. Navrhovateľ na základe uvedeného prisľúbil poskytnúť priestory výmenníkovej stanice do nájmu tretej osobe; odporca však svoju povinnosť nesplnil, preto na strane navrhovateľa vznikla škoda vo forme ušlého zisku z dotknutého nájmu.

Odvolateľ nespochybňoval „nezávislosť“ zákonného vecného bremena od prípadných dohôd o vypratání. Súčasne sa ale domnieval, že ani zákonné vecné bremeno nebráni stranám usporiadať vzájomné vzťahy podľa ich potrieb. Údajná neplatnosť dohody o vypratání popiera samotné oprávnenie vlastníka disponovať s vecou mu patriacou. Navrhovateľ dodal, že okresný súd „pochybil“ aj tým, že nevykonal dôkaz výsluchom navrhovaného svedka.

Odporca považoval rozsudok okresného súdu za správny. Zopakoval, že nebola uzavretá žiadna (ani len ústna) dohoda o vypratání nehnuteľnosti. Jeho vyjadrenia o premiestnení trafostanice boli iba v rovine úvah. Doplnil, že predmetné vecné bremeno vzniklo priamo zo zákona a k zmene jeho obsahu môže dôjsť jedine zmenou právnej normy, ktorá toto vecné bremeno zakladá.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu vymedzenom ustanovením § 212 ods. 1, 2 písm. b/ O.s.p. (z toho titulu zostal nedotknutým výrok o uložení povinnosti odporcovi zaplatiť navrhovateľovi sumu 3.826 eur s príslušenstvom, ktorý nebol dovolaním napadnutý) a bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 za súčasnej aplikácie § 156 ods. 3 O.s.p.) v preskúmvanej časti napadnutý rozsudok potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny, hoci čiastočne i z iných/ďalších dôvodov.

Navrhovateľ na jednej strane nespochybňuje „nezávislosť“ existencie, resp. trvania zákonného vecného bremena od (prípadnej) dohody zainteresovaných subjektov o vypratání dotknutej nehnuteľnosti, ale na strane druhej zároveň tvrdí, že účastníci mohli bez ohľadu na zákonné vecné bremeno uzavrieť dohodu o vypratání. Dotknutá argumentácia (minimálne) vykazuje vnútornú rozpornosť (a tým aj účelovosť), či dokonca až zmätočnosť. Nadväzne nemôže byť spôsobilou podmieniť vecnú nesprávnosť napadnutého výroku.

Bez ohľadu na uvedené okresný súd náležite zdôraznil, že zákonné vecné bremeno týkajúce sa trafostanice umiestnenej v nehnuteľnosti navrhovateľa naďalej existovalo/existuje aj za situácie, že odporca uvažoval o premiestnení tejto trafostanice. Pokiaľ k uvedenému (k odstráneniu trafostanice z priestorov výmenníkovej stanice vo vlastníctve navrhovateľa) nedošlo, bol navrhovateľ povinný rešpektovať obmedzenia mu vyplývajúce z daného vecného bremena. Navrhovateľ mohol prenajať dotknutú nehnuteľnosť, ale - samozrejme - v spojení s predmetnou ťarchou; čo správne konštatoval už okresný súd.

Neobstojí teda tvrdenie navrhovateľa o neprimeranom obmedzení, resp. až vylúčení vlastníka z užívania veci mu patriacej. Navyše, odvolateľ vytýka okresnému súdu i závery, ktoré ani nevyslovil - o neplatnosti dohody o vypratání. Okresný súd totiž vôbec nekonštatoval, že by existovala nejaká dohoda o vypratání, nie to, že by takáto dohoda mala byť neplatnou.

Práve v súvislosti s tvrdeniami navrhovateľa ohľadne dohody o vypratání/odstránení trafostanice z „výmeničky“ v jeho výlučnom vlastníctve, krajský súd nad rámec záverov okresného súdu dodáva, že existencia takejto dohody nebola nielenže preukázaná, ale v podstatne ani konkrétne skutkovo tvrdená. Navrhovateľ údajnú dohodu (zrejme) odvodzuje od elektronickej komunikácie medzi účastníkmi z obdobia mesiacov apríl - máj 2011. Z jej obsahu však rozhodne nevyplýva, že by došlo k uzavretiu dohody o vypratání, resp. akejkolvek inej dohody medzi navrhovateľom a odporcom aspoň v rozsahu obligatórnych náležitostí konkrétnej zmluvy.

Informáciou zo strany odporcu, ktorá by sa teoreticky dotýkala uvedeného, bolo vyjadrenie, že vybuduje novú trafostanicu na inom mieste a z priestorov nehnuteľnosti navrhovateľa bude technologické zariadenie odstránené. Z celkového kontextu danej komunikácie je však zrejmé, že nešlo (a to ani v danom období) o konečné rozhodnutie a ešte len prebiehali súvisiace administratívne, či iné úkony. Navyše, ani uvedenie termínu - pokiaľ by aj k odstráneniu trafostanice odporca napokon prikrročil - nebolo jednoznačné. Odporca výslovne uviedol, „že predpoklad realizácie prác je koniec roka 2011“. Takéto vyjadrenie rozhodne neznamená - ako tvrdí navrhovateľ - že odporca sa zaviazal najneskôr do konca roku 2011 vypratať trafostanicu z priestorov výmenníkovej stanice.

Vzhľadom na vecne správne závery okresného súdu o nemožnosti navrhovateľa prenajať nehnuteľnosť bez ohľadu na jej zaťaženie zákonným vecným bremenom bolo nadbytočné a neúčelné vypočúvať v pozícii svedka osobu, ktorá mienila ako nájomca vstúpiť do nájomného vzťahu s navrhovateľom; avšak len vo vzťahu k nezaťaženej nehnuteľnosti. Taktiež v danom smere nedošlo v postupe okresného súdu k žiadnemu pochybeniu.

Len na okraj krajský súd dodáva, že hoci navrhovateľ napádal zamietajúci výrok v celom jeho rozsahu vo vzťahu k nedôvodnosti nároku na pomernú časť úhrad dane z nehnuteľnosti, neuviedol nijakú (proti)argumentáciu. V zmysle viazanosti odvolacieho súdu dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) nadväzne nemohla byť daná otázka posudzovaná odvolacím súdom odlišne.

Obdobne navrhovateľ žiadnym spôsobom konkrétnejšie nenamietal - od meritórneho rozhodnutia závislý - výrok o náhrade trov prvostupňového konania. V danej otázke okresný súd náležite aplikoval zásadu pomerného úspechu účastníkov v spore a návrhový charakter rozhodovania o náhrade trov konania. Následne i predmetný výrok bol potvrdený odvolacím súdom ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodol tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Odvolateľ - navrhovateľ nebol v tomto štádiu konania úspešný, a preto podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. nemá právo na náhradu jeho trov. Naproti tomuto odporca si náhradu trov odvolacieho konania vôbec neuplatňoval - § 151 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.